

καὶ λέε μαζή με ξ κυρητζη θωμά. καὶ πάλλαι
με ἔτερα καράβηα θέλω σήλη τῶ ἀφεντήα
σα ἄλλου ἄχῆ δὲ τῶ ὄρα. καὶ πάλλαι πὲ ἔτη
σα, καὶ καλλὰ.

una cum lignis D. Thoma. Mitta posthac plu-
ra H. tué, in alijs nauibus. Nihil aliud nunc
scribere habebam. Vitam tibi Dominus profo-
get ad multos annos, cum felicitate.



STAMATIVS,

PVRIOR CONVERGIO, ΤΗ. ΖΥΓ. ?

Ενλίμιότατε ο: καὶ πὲ λοιπὰ. εὐλόμαι κυρία ξ θεῶ υγαινεμ σε. τῆ γδ αὐτῆ χάριτι καὶ ἐμεῖς καλῶς
ἐχομεν ἄχρη ξ νῦν. ἐδ' ἐξ ἀμῶ τῶ σῆμ γραφῶ α. καὶ β. καὶ ἐγνώμ τ' υγείας σα σ' ἐκα. καὶ ἐχάρῶ
κατὰ πλῆ. τῆτο μὲν, τ' σῆς υγείας: τῆτο ἦ, καὶ ὅτι πὲ σὺ ἐδ' ἐξ ἀμῶ γ. ὅ ἐκ πολλῆ σ' ἐπέμψας.
ὄθεν καὶ ἐθαύμασα, πῶς ἐμνήσθης ἡμῶν. ἀξιώσαι ἦ ἡμῶς κύριε, σ' ἐθῆναι καὶ σωματικῶς. ἐδ' ἐ-
ξ ἀμῶ καὶ τῶ ζώνῳ, λέω ἐπέμψας μοι, πῶ τε ὀκλῶ ποδ' α, καὶ σ' ἐπ' ἀπόγκας: καὶ ὀχάρῶ σοι.
περὶ ζώσω δ' αὐτ' τῆ ζώνῃ, ἐς υγείαν σ' ἐλῶ. εἰ ἔμ ἡμεῖς ἐκ ἐσόμεθα ἀξιοὶ ποιῆσαι τὸ σε. π' ἐμ πω σοὶ
σῶρε νῦν ἔχον ξύλα, πωρε καυθισμένα, τόσα, μετὰ ξ τῆς κενῆς κυρία, ἢ τοῖ τ' ναυάρχῃ, ξ ὀνόματι
ο. εἰσὶ δ' ὀμῆ μετὰ τ' ξύλων ξ ο. καὶ ἐπι μετὰ καὶ ἄλλων πλοίων πέμψω καὶ λοιπὰ τῆ αὐθῆτη. ἄλλου
ἄχρη, πάλαι ἐς ὧσάν σοι, τὰ ἔτη πάλαι καὶ ὀτυχῆ.

MARTINI CRUSII ANNOTATIONES IN VII.
Epistolam.

Hec Epistola ex C. Anchiolo, missa Theodosio à fratre suo fuit. In Autographo enim Theodosii manu ad-
scriptum est: ξ ἀπὸ ἀρχιαιλά. σκαμάτι ξ ὀσὺς ἀθῆ ξ est.

Καὶ τῶν ἡαπῶδων καὶ τ' ὀκλῶ ποδῶν, id est, τ' πολύπορον. Polyopus est ex genere τ' μαλακίωρ, mollium aquatiliū. Polyopus:
His omnibus, μετὰ ξ τ' ποδῶν, καὶ ἀγασρὸς, ὅτι μ ἡ κεφαλῆ: inter pedes ξ uentrē est caput. καὶ π' ὀδῶς ὀκλῶ π' αὐτ'
ἔχῃ: omnia habet octonos pedes. Vide Aristot. lib. 4. Histor. animal. cap. 1. Et Conradum Gesnerū lib. 4. Aqua-
tilium: Hodie, κατ' ἐξοχῶν Græcis ὀ πολύπορος, ὀκλῶ ποδῶν nominatur. De Polyopodibus lege quosq; Orpianū lib.
2. ἀλισυτ. unde sunt hi Versus:

ὀκλῶ ποδῶν δ' ὀπω τῶν εἰσμοῖ ἐμῶν ἀπυσρῶ,
τ' ἐχνης: ὀι π' ἔτρησι μ ὀμοῖοι ἰνδ' ἄλλοντα:
τ' ἐλῶ κα π' ὀκλῶ ποδῶν, π' ἐρὶ σ' ἔρασι τε β' ἄλωντα.
αὐθῆρας δ' ἀγρ' αὐτῆρας ὀμῶς, καὶ κρέσ' ονασ' ἔχθῶς.
ρ' ἰδῶς ἀπ' ἀτῆσι π' ἀρ' ἀπ' ἀφ' αὐτῆ ἀλυξάν.

Conuertit Laurentius Lippius,

Polypodon fraudes, populos vulgantur in omnes;
qui similem petrae, magnum flectuntur in orbem,
nexibus & spiris. Hominem, piscemque rapacem;
sic subterfugiunt astu, vitam que tuentur.

Στὶ ὀξύλλῃ τ' ζῆνα π' ὀντῆ (Theodos. exponit: ξύλα ἀπὸ πῶρ, ζῆνα π' ὀντῆ, ἢ τὰ ξύλα, τὰ ἀπὸ τῶ πῶρ, ζῆνα π' ὀντῆ
λῶνδ (ponderatione uenduntur) ὀδ' κ' ὀντῆ π' ὀντῆ. Ligna, ex Gerlachio audiui, esse magno precio (sicut et
alias res) Constātinopoli: ἐὸ quod ad milliar. XXX. Germanica, ibi non sint syluae, sed plani campi. Vnde nec
multam ferinā carnem suppetere. Ponto Euxino res aduchi. Eum solere nebulosum esse (ideo μ' ἄρῃ β' ἄλασά;
nigrum mare, appellatur) in eoq; quotannis multas perire naues. Non esse de frumento reposito pro-
uisum urbi: sed quasi in diem ibi uiui. Ventos saepe incommodare frumentarijs nauibus
et frumentum importatum, citò distrahi. Propontidem, tranquillam esse.

Polyopus:

Caricas rerū
Byzantij,

Pontus Euxi-
nus.

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Ἐπιτομή τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Παρθενίου ἐπιτρόπου τῆς πόλεως Σοφίας

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΔΡΟΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ



Legitur. † ἁ πατρὶνὸς μητροπολίτης Σοφίας Παρθένου.

MARTINI CRUSII ANNOTAT. IN HANC METROP. Parthenij Epistolam.

Hic Parthenius, cōn Σοφίᾳ Βουλγαρίας, in libellum Gerlachij, manu sua nomine suū, honoris eius causa inscripsit, anno Mundi (ut ipsi numerant) 785. eādē indict VI.

In C. Sophia (ut ex Gerlach. audiui) inuenitur lingua Bulgarica, & Dalmatica, & Græca. Ibi etiam Dalmatica Schola est. Bulgari, populis ualde barbarus est, & male uestitus: nec homines nobiles habens, nec ἰσραήλιας. Post Sophiam, ad nos uersus, incipit Rascia: in qua, gens trux & rapax.

Sophia C. Rascia.

Sophiæ planitiem amoenissimam ingressi sunt 12. Decemb. 77. οἱ περὶ σολομώντα ἢ σεπκιρόν, Byzantiū petituri: eiusdemq; diei hora 12. ipsam hanc ciuitatē intrauerunt, à XXX. equitibus excepti. Ipsi præcipui, apud duos nobiles (Gentilium omīni) diuenterunt; splendido hospite excepti: reliquis comitatum; apud Raguseū quendam. Turkische Trummeter (inquit) haben mit ihrer unlieblichen Music, mein G. herrn, umb etliche Taler begreüffet. Aldo ich mit eim Teutschē Iuden quaculiert: ob ihr Messias noch nicht kömen sey, oder uanis er komme. Ita tres horæ, consumptæ: conarguendo ex Mose pertinaciā ipsorum.

Solomon Schvu.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ Τῶ ΓΕΝΝΑΙῶ ΔΕΟ-
 σπρινίω Κόμητι Α' λμπερτώ.

TESTIMONIVM GENEROSO CO-
 miti, D. Alberto Leuuenstenio
 datum.

Ex vrbe
 Cairo.

Ὁμολογῶ ἐγὼ ἰωακείμ, παπᾶς καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως ἀλεξανδρείνας, καὶ κρηῶς τῆς οἰκουμενικῆς, ὁμῶς μετὰ τῆς πανοσιωλάτης καθηγηρικῆς καὶ ἀγίας ὄρας συνάξεως ἡλθεῖν, καὶ ἕως σκλήρωσε μετὰ ἀγίας καὶ σεβασμίας τέχνης: τὸ ἀγιον τὸ ὄρος σινάου, ἠγάπη τὴν ἀγίαν γχοριφή, ἐν ἧ ὁ προφήτης μωϋσῆς τὸ ὄμου ἐδέξατο: καὶ τὴν ἀγίαν Βάπτει, ἐν ἧ τῆς ἀγίας καὶ ἀνπαρθένου προετιπόθη μισηρομ: καὶ τὴν ἀγίαν μεγαλομάρτυρα καὶ πάνσοφον αἰκατορέλη: καὶ ἀπὸν αἰπὴν πρὸς σκλήρωσε μαλα: ὁ ἐν ἡμῶν τῶν δεξιῶν ἀλμπερχτης γερφ: τζῆα: λεβεστίννι: μπαρῶν. λῶ. παρφενέκ. καὶ ὁπῖος τὴν Δεβασί τὴν γερφλέν αὐτῶν, ἀπὸ δὲ ἡ αὐτῶν φέει: καὶ μηδὲ αὐτῶν ἀντιπῆ: ἵτι σὺ ἐσημ ἀληθές: καὶ Δεβασί σὺ ἰσραήλ, καὶ τῆς ἀλιθίας ἀσφάλει: καὶ ὁ θεοῦ

Fateor ego Ioachimius, Papa et Patriarcha magna urbis Alexandria, Iudex orbis terrarum una cum sanctissimo Abbate montis Sinai: uenisse huc, & adorasse sancta & ueneranda loca (nempe montem Sinaum; hoc est, S. Cacusmen; in quo Propheta Moses legem accepit. Item S. rubum: quo S. semper uirginis Deipera figuratum fuit mysterium: & sancta, magnitudine martyrii, & sapientie laude, prastantem Catharinam. Omnia denique alia, qua adorari solent) honoratissimum D. Albertum; Comitem in Leuuenstein, Baronem in ScharpsenEck. Quicumque ergo has literas legerit: eis fide habeat: nec quisquam eis resistat, neque contradicat, tanquam non sint uera. Atque in fide confirmationeque ueritatis; maiore, hisce eis

Res montis Sinai uilens de

Θεὸς ἡμεῖς ἐγράψαμεν τῆς ἰδίας μας χειρὶ
 ζεῖ α χερσὶ. Δόπο ἡ ἀδ' αὐμ, ζοδικεβείω κς
 ἐγράψι.

infra sub scriptimus nostris proprijs manibus:
 quæ anno Mundi 7070. Christi verò 1561.
 Decemb. 20. scripta sunt.

Handwritten Greek text in a cursive script, likely a signature or part of the original document.



Legitur, ἡ ἰσακὲμ, ἐλέω θεῶ παπα.

Large handwritten Greek text, possibly a transcription or commentary on the original document.



καὶ παλαιάρχης τῆς μεγάλης πόλεως ἀλεξάνδρειας. Νότα, ἡ, τίλ, Ⓞ, significat:

MARTINI CRVSI ANNOTATIONES IN
 hoc Testimonim.

D. Albertus,
 Levuenstei-
 nius comes.

Testimonium hoc in charta oblonga scriptum est: mihi à γεuer. Ⓞ elarib. D. D. Luc. Ostandro, nomine ge-
 neroſi huius Domini, 14. April. 78. missū: ut, quia ductibus literarum, Ⓞ abbreviaturis, esset perplexum: id in-
 tegris Ⓞ planis dictionibus describerem: Ⓞ purius Græcè, deinde etiam Latine, conuincerē. Suscepit is Domi-
 nus, cum alijs multis hanc peregrinationem, Hierosolymam, Cairum, Ⓞ in Sinæum montem, XX. Mart.
 (die palmarum) CIO ID LXI. Ⓞ XVI. Aug. insecuti proximè anni perfecit.

Ioach. Part.
 Alexandriae.

Ὁμολογῶ ἐγὼ ἰωαννίμ) Alexandriae sunt 4. Ecclesie Christiane. 1. S. Georgij. 2. S. Sabbæo (ubi Ⓞ Latini sunt.
 3. S. Marci, 4. S. Michaelis. In urbe autem Cairo (ubi Græcorum Monasteriū est) habitat Alexandrinus Patri-
 archa. Audio, hunc Ioachimū, tunc tēporis CXX. annos natum fuisse: Ⓞ LXXX. annos carniū esu abstinu-
 isse satis tunc adhuc corpore ualentē, et moribus perhumanū. ἡ ὁμολογῶ, ἡ νόμος. ζεῖ α χερσὶ) Errauit hoc loco
 Scriba: quia hic numerus significat 70 61. anno Christi. At debet esse, Ⓞ φ ξ α, id est, 1561. Christi. Tota Episto-
 la, à Notario scripta fuit: subscriptio uerò, manu Patriarchæ.

Sigilla duo.

In Sigillo Catharinæ, complures literæ non erant expressæ. Verba sunt: ἡ ἀγία ἰουάννη τῆς ἐν αἰτῶν. Sub char-
 tula, cui Sigillum impressum, erat rubra cera.

In Alexandrini Sigillo, ad sinistram partem capitis S. Marci, particula ceræ perierat. Fortassis ibi fuit, ἡ ἀ-
 γία ἰουάννη. Cui postea subiunctum: Ⓞ φ χὸ ἡ συγγελία ἰουάν χερσὶ, ἡ ἡ θεῶ. Marcus, fuit primus Alexandriae
 Episcopus, Hoc alterum sigillum, nigrae ceræ, nulli chartulae impressum.

Martyrium S. Catharinæ: ex ueteri codice Basiliensis Bibliothecæ manuſc. chartaceo, folij magnitudine: sin-
 gulis paginis binas columnas quadragenorum uersuum habentibus: rubro corio afferculis inducto: cum bullis,
 seu um-

seu umbilicis: et cum duabus clausuris (more Græco) in aculeos insibulandis. αὐτὴ (ἡ ἀγία μαρτύς Κατερίνη) ...

S. Cathari- næ legendæ

De Alexandria sic scribitur in Itinerario Beniamini Tudelensis (sicut ex Hebræo Latine conuertit Bene- dic. Arias Montanus 1574.) qui iudeus tempore Manuelis Comneni uixit: Constantinopoli, à 1142. usq; ad 1180. imperantis. Alexandria, inquit, urbem ex Alexandri. Macedonis nomine appellatam, iussu eius ædifica- tam, et firmissimè munitam, legimus: magna murorum, ædiũ, et palatiorum pulchritudine. Extra urbem uis- itur ædificiũ magnum et speciosissimũ: quod Gymnasiũ fuisse dicitur Aristotelis, Alexandri præceptoris: in quo uiginti ferè scholæ sunt: totius orbis hominibus olim frequentatæ: qui eò conueniebant Aristotelis Philosophiã discendi causa: et inter singulas, marmoreæ colũnæ erant. Est autem urbs ipsa, super soli pavementũ egregiè ædificata: et subterræcis Cryptis, et fornicibus: cuius plateis occultis homines in fora uenire possũt, ita ut nõ uideãtur. Ex quibus aliquæ integro milliari protèduntur: ut, à porta Resid, usq; ad portã marinã: in qua portã, uia facta et strata fuit ad portum ipsum Alexandriae urbis: quæ ad milliare unum intra Mare porrigitur. Quo loco turris ædificata fuit editissima: cui nomen incolæ faciunt, Magraah: Arabes uerò, Magar, Alexandria hoc est, Alexandriae Pharon. in cuius turris fastigio speculũ quondam ab Alexãdro constitutũ fuisse dicitur ui- treũ: in quo naues omnes bellicæ, quæ uel ex Græcia, uel omni ex Occidète, nocèdi causa in Aegyptũ nauiga- rēt, L. etiã itinerũ terrestriũ, hoc est, ultra 10. parasandus, spatio remotæ, cõspici possēt: atq; ideo etiam caueri, defensione paratæ: donec multis post Alexandri mortem diebus, naue ex Græcia aduectus uir callidus, no- mine Sodorus (quando Græci, Aegyptiorum iugo subditi erant) custodibus ebrietate sopitis, speculum illud cõfregit. Sic Aegyptiorũ uires ceciderunt. Cõstat adhuc illa turris: et nauis procul ueniẽtibus, magno usui est: quia cõspicitur ad 10. millia: et noctu lumẽ ibi accensum, prodest. Frequentatur ea urbs cõmercijs omniũ gen- tiũ. Hæc, ille. De Pharo Achill. statim lib. 5. amatorio, in Pharo ins. mōs est, medio in mari situs, nubes penè con- tingēs. in quo turris est: unde ignis elucet: noctu nauigantes, tanquã alius quidã Subernator, dirigens. De eadẽ Eustathius Cõmentar. in Dionys. Alexandrinũ sic scribit. φασί, inquit, ἔστι νῆος οὐ δεξιᾷ πλευρῇ ἀλεξανδρεί- κης: πρὸ γὰρ ἀνέχουσα μέγιστον, ἐκπυρσσοῦσα τοὺς κελῶπλῆσι, Et posteriũs: πλὴν ἡ τῆς πόλεως ἢ ἀλεξανδρείας ἰ- σόρουτος, πρὸς ἧς ἢ τοιαύτη τινὲς λέγουσι ἀλεξανδρείαν πόλιν πολυαἰθέρων, ἧς ὁ λιμὲν ναυσι δυνασσόσις, φονὸς τε γὰρ ἐπ' αὐτὴν ἑσπέραις: ἢ ἑσπέραις ὑφ' αὐτῆς ἢ ἐπ' αὐτῆν διακρίπτει τὸ δρόμον. ἢ τὸ μὲν ἀριστὸν αὐτῆς πρὸς ἡμετέρας χερσὶν ἡμετέρας σιδήσει: οὐ δεξιᾷ ἢ ἡμισὶς ἢ φασί, περὶ αὐτῆς, πυρσσοῦσα τοὺς πλῆσι, πρὸς τὴν ἀναχέρειαν ἢ κελῶπλιν, πρὸς ἧς τὴν νῆσον, μέγιστα κελῶπλιν χερσὶν αὐτῆς τέχνη: οὐς ἢ πυρσσοῦσα ὁμοῦ καὶ ἀνὰ πρῶτον ἀμφαγνύμενα, ἐν ἡμετέρας χερσὶν ἢ πρὸς ἡμῶν σφάλλει, διὰ τὸ ὅτι τὴν αἰσθητὴν ἀσπράγγον, ἢ κελῶπλιν, οὐκ ἐς ἀσπράγγον, καὶ τριχρόνον σα- δίδος οὐδὲν ἔχει τὸ μέγιστον. Hodie (ut ex Solomone Schuneighero didici) nihil destructius ferè Alexandria est.

Alexandria; ante 400. ab hinc an- nos qualis:

φασί, illud.

Pottusi

Quod partim per ea tempora accidit (quemadmodum Ioan. Leo Africanus, lib. 8. cap: 6. descriptionis Africae ait) cum, Ludouico eius nominis quarto Gallorum Rege (950. circiter Christi) in libertatem restituto: Cypri Rex, classe partim Venetæ, partim Gallica, instructus: ex improviso Alexandriam adortus, magna hominum edita strage, cepisset ac depopulatus esset. Verũm Sultano adueniente cum magnis copijs: Cypri de retinenda urbe desperantes, domibus incendio absumptis, discesserunt. Multis annis post (ut est apud Aeneam Syluium cap. 97. de Asia minore) Rex Cypri Petrus, classe instructa Catelanis et Gallis Alexandriam inuasit, diripuit, cum amplissimis spolijs abiit. Nec post (1371. Christi) à fratre suo (Iacõbo Lusignano) interfectus est.

Deuastatio.

Adijciant obiter quædam alia, de peregrinatione Hierosolyman, et ad montem Sinæum.

Peregrinato- res in ter- ram S.

Peregrini, qui illò uenerunt, quorum historiam uidi, hi sunt. PRIMVS, anno Cbristi 1479. Ioannes Tucherus Noribergensis: Hic è patria 6. Maij (die Iouis) egressus, 18. Maij Venetias (milliar. Ger- manicus 86)peruenit. Venetis Parentium 14. Iun. nauigauit, Italica milliari. C. Parentio Zaram Iun. 17. milliari. C C. Zaro 25. Iun. Ragusium, mill. C C. Ragusium distat à Venetijs 10. milliaria, seu leucas Italicas. Ragusio 27. Iun. (die Dominico) Corcyram, seu Corsunam null. C C C. Habet Corcyra duo castra in saxis editissimis sita. Peregrinis, ibi tantum in suburbio, uel apud fratres minores, esse permittitur. Abest à Venetijs 10 C C C. milliaria: ab Hydrũte uerò, XL. Græcè loquente. Corcyra 4. Ital. Modonã, urbem Pelopõnesi (olim Methonen, Ital. mill. C C C. quoniam à Venetijs 10 C C. milliari. abest. Modonam Græci incolebant,

1. Ioan. Tu- cher. Corcyra. C



E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

incolebant, de cingula dicti, fidem S. Pauli habentes. Templum ibi primarium, S. Ioannis. In ea ciuitate, Archi Episcopus quoq; clerus religionis Romanæ, erat. Ante eam, circiter C. C. C. tuguria nigrorum hominum, in Germaniam uenientium, se ex Aegypto mentientium. Inter Modonam et Coronam, intercapedo est 18. miliarium à Modona Neapoli Romanæ, seu Neauplium, nauigatur CC. miliaribus.

Modonâ in insulam Cerigo (Cythêra) iul. 13. perlatus est, milliar. Ital. circ. C. à Cytheris in Candiam, seu Cretâ circ. CC. miliaria sunt. Nam Candia (ut et Rhodus) abest CCC. milliar. à Modona. Hanc insulam Tucherus præteruectus est, Nauarcho appellere nolente.

A Candia quæ CCC. mill. à Rhodo distat, 4. iul. Rhodum uenit. Habebat eâ fortissimos muros et turres. Item in littore turres 13. in quibus totidē molendina, uentis agitata: per Ianienses (Genuates) olim extructa: ad penâ scil. eorum, quod urbem et insulam occupare conati fuissent. Est prima Cycladum ab ortu. In urbe, primarium templum S. Ioannis est. Turca, post irritam illo tempore obsidionem, Ioannitis equitibus quotannis tributum pendebat: Magistro quidem ipsorum, X. milia Ducatorum: in cōmune uerò, XXXV. millia.

Rhodus c.

à Rhodo in Cyprum, CCC. miliaribus Ital. appulit.

à Cypro. 23. iul. Iapham (Ioppen) mill. CCC.

à Iapha. 3. iul. die Sabbati X. mill. 3. horis equitauit Ramam.

Rama, Hierosolymam XXX. mill. 7. nocte.

Cairum.

Die Octob. 4. (die lunæ) noctu profectus cum socijs, monasteriū S. Catharinæ, ad radices montis Sinai, attingit. Octob. 16. Cairum uenit: ubi multa Tempia, Græcorum, Armeniorum, et aliorum Christiani nominis. In ijs Templis, multa pulchra opera tessellata: ex marmore, et ore, perlarum matre. Soldan arx, ambitu dimidium Noribergæ æquans. Cairum et Babylon, idem est. Eques expeditus, 4. horis eam transfret: non autē 10. horis facile circum equitaret. Vici, angusti. Parochiæ, uicies quater mille. Triennio antè, pestilentia ibi extincta quoti die hominum circiter uiginti millia: interdum plus minusue: idq; per tres menses.

Alexandria.

Cairo Rosetam, nili oppidum, uenit. Inde LX. circ. miliaribus Ital. Alexandriam, Nouemb. 8. Alexandria, dimidia parte maior, quam Noriberga. Multò quidem amplior olim fuit: nunc uerò (inquit Tucherus) ualde destructa. Nam 8. annis ante, Cypri Rex Iacobus eam ceperat: et depopulatus, quadriduū tantum obtinuerat. moenia et propugnacula, ualida, turres, rotundæ. In urbe, duo alti montes: ex quorum altero, nauium uenientium numerus obseruatur: qui Amira indicabatur, Soldani uicario. Ante urbem, multi nobiles horti:

Multi.

Pomeranzen/dattel/ lemonien/canna fistel/citrøn/feigen/musti: aber keine äpfel vnd piern. musti/sind Adams äpfel: sisser/dan feigē. schneid darein ein schnitzlein/wie du wilt: so sichstu in jedem schnitzlin ein Crucifix. Solcher beum seind vil da/ vnnnd auch zū Cair. Haben bleter. 15 oder 16 schuchlang/vnnd 2. brait. Die äpfel wachsen trauben weiß (βερτυλλο) darauß etz wann 7. oder 10. oder 11. an ein trauben.

Cōs.

Anno 1480. Febru. 9. (die mercurij) discedens Alexandria, montes Candie 11. Febru. 14. Rhodum uenit: postredie in ins. Langoam, seu Co: ubi domus Hippocratis medici. 20. Febru. (am Vucisen sonntag) in insulam

Naxus,
Vicia.

Milum (μύλον) pertinentem ad Ducem Nixie (Naxi) Turcis uectigalem. Collocarat hic Græcus Bacchanalib. filiam suam Veneto cuidam Rabisamio (cuius pater proximo anno Dux Candie fuerat) doti dans 7. millia Ducatorum: et insulâ S. Erinæ (Irenæ) ex qua quotannis 10 Ducatos caperet. Febru. 23. Modonam appulit: Mart.

Sande ina.
S. M. ura.

4. tempestate Corcyram, insulas Zacynthum et Cephaleniam, quæ Domini de S. m. asfra (Maura) fuerat, Turca illo tpoere occuparat, Græco expulso. mart. 8. Ragusium delatus est: mart. 12. (Dominica Letare) Zaram. Mart. 17. Parentium, et inde Venetiam, ad S. Marci arcam. Germanicè suam peregrinationem descripsit.

ITER à VENETIIS HIEROSOLYMA, ratione miliarium Germanicorum.

Venetis Ragusium, 100

Ragusio Corcyram, 60.

Methonem, 60.

Corcyra.

Methone in Candiam, 60.

Summa, miliaria Germanica 450.

Inde Rhodum, 60.

Rhodo Nicosiam Cypri, 50.

Inde Ioppen, 60

Inde Hierosolymam, 5.

Hiero-

Martini Crusij Annotationes. 233

Hierosolyma Cairum, X.

Cairo Alexandriam per Nilum,
Alexandria Constantinopolim, 150. milliar. Germanica.

$\frac{31}{2}$ } dierum iter.

SECUNDVS ET TERTIVS ANNO CHRISTI CIO CCCCCLXXIIII

Nobilis uir, Bernhardus de Breidenbach: & Frater Felix, lector & Predicator Vlmæ. Egressi domo mense Aprili 1483. Hierosolyma, Cairo, monte Sineo, aditis, domū redierunt sequentis anni mense Ianuario. Quorū ille peregrinationem suam latinè, hic uero Germanicè, ediderunt.

2. Bernh. Breidenbachius.
3. Felix Vlmæ

QUARTVS, ANNO, CIO IO XLII.

Nobilis uir, Iodocus à Meggen, Heluetius Lucernæ, mense maio 1542. exiit: & sequentis anni tēpore uerno redijt. Apud S. Catharinam fuit. Eo mortuo historia eius latinè exijt.

4. Iodo. Meggenius.

QUINTVS, ANNO CIO IO LII.

Daniel Ecklinus, Heluetius Arauicus. Absuit hic à mense Martio 1552. usq; ad mensem Decemb. 53. ad paludē Asphaltitidem usq; perueniens. Edita est post mortem eius, lingua populari, ea peregrinatio.

5. Daniel, Ecklinus.

SEXTVS, ANNO CIO IO LVI.

Melchior, uir nobilis, à Seidlitz. Absuit à 3. Maij 1556. usq; ad 7. Septemb. 59 ab urbe Hierosolyma (Sineo monte non adito) Constantinopolim captiuus ductus; diuq; in miserijs detentus. Extat Germanicè.

6. Melch. Seidlicius.

SEPTIMVS, ANNO CIO IO LXV.

Ioannes Helffrichus, post reditum ciuis Lipsensis factus. Fuit Hierosolymæ, Cairi, & in monte Sineo, 21. die Jul. 1561. usq; ad 19. mart. 66. Exijt hæc peregrinatio cum Iconibus, anno 1580. Germanicè. Die Christen (spricht er) zu Alhair, haben etliche uil kirchen. Darzu halten sie ein Patriarchen: Vuelches ist ein Griechisch er Pfaff (uue) dann sonst all ihre Priester Griechen sind) halten auch ihre mess und ceremonien in Griechischer sprach. Dise Pfaffen tragen ein langes haar, bis auff die schultern: und gemeiniglich lange bart: schläch bösen, und ein langen rock bis auff die erden.

7. Ioan. Helffrich.

OCTAVVS, ANNO CIO IO LXVIIII.

Leonhart Rhauuolffius, Med. D. Hic non tantum in Iudæa fuit: sed etiam ad Mesopotamiam usq; peruenit: idq; à 18 Maij 1573. usq; ad 12. Feb. 76. prodijt opus eius lingua uernacula, año 1582. ad Nüdingen Francoford. uernas

8. Leo. Rhauuolff.

NONVS, ANNO CIO IO LXXXI.

Solomon Saueigker Vuirtenbergicus Sultzensis. Hic i. Ianuar. 1578. Constantinopolim, cum Cæsareo legato ingressus: postea 3. Mart. 81. Alexandriam, Rossetam, Hierosolymam, Damascum, Tripolim, Venetias, uidit: & 20. Nouemb. ad nos Tybingam, eodem anno redijt. Ei notus est D. Adamus à Schlieben in Tannendorff, Brandenburg. Electoris consiliarius: & ipse Cōstantinopoli tunc uersatus: qui præter orientis regiones, etiam in Africa Regno Fessano fuit.

9. Solo. Sueicercus.
Adamus Schlibius.

Sunt & alij tales peregrinatores, recenti tempore exorti: de quibus aliqua ponam.

I. FRANCISCVS BILLERBECCVS,
Pomeranus nobilis.

1. Franc. Billerbeccus.

Hic i. Septemb. 1581. Constantinopoli nauigans, Callipolim, Hellepontum, Troiæ amœnos campos, Sintoentem fluuiolum, Sigæum promont. Lesbium, Chium, Ephesinum sinum, Pathnum, Con, & pulcherrimam orientaliū ciuitatū Rhodū, ac Cyprum, partim accessit, partim uidit. Deinde, per radices montis Libani, uallē Antiochenā & fl. Oronten, quinto die Damascum (Syriæ caput) peruenit. Iordanem transit: in pago Betsaida (solo fertilissimo) triduum substitit. Pagū Magdalum transiuit: & Tiberiadē ad sinistrā relinquens, ad montē Thabor, inde ad dextrā habens Nazaretā (D. Iesu patriam) per pagum Naimū & Iesreelē, campestrē Galilæam; ad Santariā nouam (Turcis Napalofam, Iudæis Sicheam) aliquantū à prisca destructa remotam, accessit. Inde, per incultos montes Hierosolymam uenit: figura serè quadrata, 4. millium passuum ambitu, extructam. Ibi, quicquid uiscendum intus & extra, uidit. Inde, per uallem Terebinthi (ubi Goliathus, à Dauide interfectus) Lyddam, Ramam, & Gazam Philistæorum, adiit: unde mons circit. r M. passus abest: in quo olim idolum Dagon, hodie Turcicum templum est. Inde, decem diebus Cairum, seu Memphim, ibi pyramidibus & mūnjs uisis, per Arabiæ desertā, transito mari rubro, in montem Sinai, & S. Catharinæ, contendit: ac 19. die Cairum reuersus, secundo Nilo Rosetum emporiolum triduo nauigauit: & sex horis Alexandriam pedes uenit: ubi πρωτοσύγκερ Meletium,

Mare Aegæū
Syria.

Palestina.

Hierosoly.

Aegyptus et
Arabia.

Μελετ, πρω-
τοςύγκερ

Meletium,

Meletium, virum doctissimum, salutavit: ab eoque Epistolam Græcam, ad D. Davidem Chytræum (quam hic mihi 83. anno misit Rostochio 28 Mart. 82. impetrauit. Inde Constantinopolim 23. April. redijt: ubi festos dies circumcisionis pulli Turcici (Mahometæ, Murata Sultano nati) spectavit: et 7. Augusti illinc, cum Stephano Naio Vngaro, Imp. nostri legato, discessit: ac per Thraciam (transiēs Selybriam, Chiuriam, Adrianopolim, Philippopolim, et per Bulgariam (cuius Metropolis, Sophia, Græci Beglerbegi sedes) per Seruiamque, seu Mysiam, et Vngariam tandem Viennam XX. Septemb. (αἰσώσιως Turcicam barbariem effugiens) redijt. Antea, in Italia Meliteque, sub Ioan. Austriaco militauerat.

II. RUPERTVS LENTVLVS A' DORNDORFF EX ANTIQVISSIMA Lentulorum Rom. familia.

Rupertus Lontulus.

Regna ab ipso peragrat.

Meletius Protolyngulus. Ragulum.

Turris nigri maris.

Turcarum preces.

Chij perdices.

Rhodi dedicio.

Cypriæ scæminæ generosæ.

Damascus.

Galil. mare.

Templum Hierosolymæ.

Sabbæ ueræ. Et Sinaïtica. Corpus S. Catharinæ. Circumcisio Turcici pulli.

Hic ante 27. circiter annos, Memmingæ lectiones meas (παιδείας καὶ ἐπιπέδων φιλοκαλῶν) audierat: cuius patri, hō nestissimo seni, D. Alberto, charus eram. Postea, primò studiorum, deinde militiæ, tum cognitionis uariarum Regionum et hominum, causa longissimè peregrinatus est. Summâ, hæ ipsi hoc serè ordine uisæ Regiones sunt: Germania, Gallia, Hispania, Anglia, Venetia, Istria, Dalmatia, Sclauonia, Seruia, Bulgaria, Macedonia, Thracia, Constantinopolis, Hælespontus, Troas, Lesbos, Chios, Rhodus, Cyprus, Syria, Tripolis, Damascus, Hierosolyma, Idumæa, Ægyptus, Cærenti, Arabia, Sinai, Rossela, Alexandria (quo tēpore aderat supradictus Billerbecus) Vuulachia, Russia, Polonia, Transyluania, Vngaria, Boemia. Ipse 18. April. 83. anni, Tybingæ erat: αὐτὸς αὐτῶν ἑαυτοῦ πῶρον, πολὺ γλωττῶν, περισσώτατον. Dicebat mihi, se omnes meas literas apud Ioan. Zygoralant uidisse: et ab eo interrogatum de me fuisse. Comendabat mihi Meletium, Patriarchæ Alexandrini πρῶτον ἑταῖρον, ἵνα ἴδῃ ἡμῶν ἄνθρωπον, περὶ ἡμῶν, ἡμεῶν, ἡμεῶν, ἡμεῶν. Habere domi suæ circiter V. Calogeros. Se cum ipso cibum cepisse, et bene tractatū esse. Ragusa (inquit) est urbs maritima, ualde niuuta. Habet Ducem, sicut Venetiæ: sed singulis mensibus Dux alius legitur. Sunt eius duæ tantum portæ: in quarum altera, τὸ ἄνω Turcicus sedet: qui omnium rerum importatarum decimas exigit. Multos iam annos est Turcis tributaria: nemo tamen Turca in ea habitat. Milliario uno à Byzantio, in ponto Buxino turris est: in quam præcipui captiuorum conijciuntur. Ibi Chrēstoph. Laubenbergius interijt. Quotidie quinque ad preces conuocantur Turcæ. Primò, horâ 1. ante lucem: secundò, horâ 9. tertio, duodecimâ: quarto, horâ 4. Postremò, 1. horâ noctis. Initium precationis eorū est: ne Deus concordiam Christianis det. Aliter, suum Regnum non mansurum sciunt. In Chio ins. spatio 1. horæ ab oppido, mira copia perdicum est: quæ ab incolis aluntur: uesperiq; domū gregatim redeunt: unoquoque suas fistula domum suam reuocante. Rhodus olim non fuisset dedita, sed Turcæ ab obsidione discessuri: nisi ab Hispano quodâ, literulis ad fugitiam annexis, scriptum fuisset: à templo D. Ioannis, urbem esse oppugnandam. Nicosia, 20. die obsidionis capta: omnes serè Cypri nobilissimæ scemine, numero 1300. circiter, à Mustapha uni nauis fuerunt impostæ: Constantinopolim Sultano in signū uictoriæ mittendæ. Tunc in alium prouectis: una earum ad cæteras, An non satius est, inquit, nos honestè mori: quàm libidini scædisimæ Turcarum subijci? Ita est, inquit. Tunc illa incendit puluerem nauis tormentarium: quo cunctæ, honestè extinctæ et dissipatæ sunt. Prope Damascus est cæmeterium Christianorum, eo loco: ubi uox cælitus sonuit, Saule quid me persequeris? In urbe, domus Ananiæ sub terra est: et ibi tēplum Christianorū, sua sacra clam celebrantiū. Non enim, nec ipsi, nec Iudeis, palam licet: cum Turcis ea urbs, sancta dicatur. Nec illis, in ea equitare conceditur. In mari Galilæico, cuius aqua dulcis est, optimi pisces capiuntur. In Templum Hierosolymitano, alijs Christianis alias partes tenentibus, Græci chorum Templi tenent. Inter Hierusalem et Bethlehém locus est: ex quo Abacucum Angelus transtulit. Item, Monasteriū Græcorum, s. Sabbæ dictum: ubi ad minimum habitant centum Monachi, optimo prouentu annuo. In montis Sinai monasterio, CXX. Monachi Græci sunt: in quod, ex monte S. Catharinæ, huius corpus metu Arabum translatum est: cuius adhuc restant ambæ manus integræ prope chorum Templi. Festum circumcisionis Mahometæ, adolescentis 13. annum agentis, à X. circiter Maij, ad XXI, usq; Iulij durauit, in Hippodromo: ubi columna Theodosii, et Constantini. Variæ animantium figuræ sacre et cæcæ, circumportatæ. Ludj uarij, alij bene, alij ineptè, ante et post meridiem facti: et noctu, ignea spectacula. Nullum genus Opificum, et aliorum hominum, erat: quod non aliquo ex arte sua munere Sultanum et filium afficeret: qui per cancellos ex sedibus, quæ olim Ebraim Bassæ fuerant, spectabant. Miræ funambulorum, dexteritates: cerei s. proceri, quasi αὐτοκινῆτως incedentes. Populi, Δημοσία ἐργασία: quotidie mille patinis pulmentorum, et uerucinae carnis, appositis. Missilia imperatoria, uasorum argenteorum, et auroreū nūmerum, sparsa. Duæ lignæ arces, tāquam uictis Germanis, expugnatae. Turcarum uaria musica æμύρο: sed Italorū

236 In Hist. Eccles. Mart. Crus. Annotat.

Ioiero, oder ein Griechischer Munch, des Closters S. Catharinæ bei dem berg Sinai sampt dem felsen, daran Moses geschlagen: darauß in 12. vnterschiedlichen orten vasser geflossen.

**Crux Hiero-
solymitana.**

*Alia in pagina, pictus erat pelegrino del santo sepolchro de Gierusalem:
habens in anteriore sinistro humero crucem rubram,†*

**Breuningi
studia, & pe-
regrinatio-
nes.**

*Qui ibi Equites facti sunt: habent hoc signum ad dextram insignium suorum: sed ad sinistram, rotam: per
cuius axem traiectus est gladius, cuspide deorsum uersa. Fuit Breuningi pater, Iurisconsultus olim Spiræ, nomi-
nè vuolfgangus: cui successit mortuo D. Malachias Ramminger Iurisc. πάλαι συμμαχότης μ. ipse Ioannes
Iacobus, liberalibus studijs operam de lituarijs in locis: Noribergæ, apud nos Tybingæ (ubi patruus habet)
vuitebergæ: in Gallia, Anglia, & Italia: unde & πατριάρχης οὐνιχ, Byzantium nauigauit: ac postea, multa
longinqua loca (nullo etiã a Sultano diplomate sumpto) uili habitu, satis tuò peragrauit.*

III. HENRICVS PORSIVS IC. SACR. CAES. MAIEST. ab Epistolis in camera Aulica: & publicus Poeseos Professor in Archigymnasio Viennensi.

*Huius Historia belli Persici, inter Murat. III. Turcarum, & Mehemetem Hodabēden Persarum, Rege, Latine
1583. mundinis autumn. Francosurt. cum itineris Byzantini libris 111. & alijs, carmine scriptis prodijt.*

SECVN-



SECUNDA PARS

LIBRI TERTII, IN QVA

HÆC SVNT.

*Primò, Epistola X. Puriores, Vulgari lingua conuersa, Constanti-
nopolim scripta.*

1. Ioannis Corefæ Medici, è Chio, ad Theodof. Zygomalam.
2. Eiusdem ad Patriarcham Metrophanem.
3. Hermodori Lestarchi in idem, ad Ioan. Zygomalam: & huius Responsum ad illū;
4. } eiusdem Hermodori, ad eundem Zygomalam.
5. }
6. }
7. Ioannis Desporæ, seu Regis Moldauix, ad eundem.
8. Demetrii, scribæ Despotæ, ad Patriarcham Ioasaphum.
9. Nicolai Protopapæ Naupliensis, ad Patriarcham.
10. Manuells è Chio, ad Theodof. Zygom:

*Deinde, alia puriores, non vulgariter conuersa, Epistola
& Carmina.*

1. Marthæi Monachi, è Chio, ad Georgium.
2. Methodij Hieromonachi, ad Ioan. Zygom.
3. Neophyti, Metropolitæ Larissæ, ad eundem.
4. Epitaphium Ioannis Zygom. in Isaacum Peloponnesiacum: & Epistola ad Sacer-
dotem Nicéphorum.
5. Epitaphium in matrem Theodofij Zygom. Gratiolam.
6. Ioannis Zygom. Epigramma ad Decemuiros Venetos:
7. Eiusdem ad D. Mariam precatio.

Postremò, alia puriores Epistola.

1. Hieremiæ Patriarchæ, in ins. Lesbium.
2. Eugenij, Episcopi montis Sinai, ad Imp. Maximilianum II. Viennam.
3. Demetrii, Constantinopolit. Diaconi, ad Philip. Melanchthonem.

*Tempus omnium harum Epistolarum ab anno Christi 1559. usque ad
1577: Loca, unde scripta:*

Chius.
Constantinopolis.
Larissa, Thessaliæ c.
Moldauia, seu Bogdania.
Nauplium.
Ratisbona.
Sinai, mons Arabiæ.

x

K T F

† ΚΥΡΙΩ ΚΡΟΥΣΙΩ, ΤΩ ΚΑ-
θηγητῇ γλωσσῶν ἑκατέρω, ἐλλύων τε καὶ
λευτίνω, Θεοδοσίῳ ὁ Ζυγομαλάς,
ἐκ τῆς Κωνσταντίνης εἰς
τύβινγαν.

† Πῶς αὖ τὴν βάρβαρον γράψαιμι,
ἀπρῶ.

Α. † τῷ σοφωτέτῳ καὶ λογιωτάτῳ πρωτό-
πρεβίτῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κυρελίῳ
Θεοδοσίῳ.

εἰς Κωνσταντιναπόλει
Interior inscriptio.

† Τῷ σοφωτάτῳ πρωτόπρεβίτῳ τῆς μεγά-
λης ἐκκλησίας, κυρελίῳ Θεοδοσίῳ, ἰωάννης
κορέσης εὐπράξιμ.

† Ἰερῶς πάντολῶν ὁ δρομοκαίτης, ὁ ἐ-
τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας σακελλίης. Φίλ-
ἔμους ὑπ' ἀρχῶν πρόπερον, εἶπε καὶ συγγενῆς,
ἐλαθον ἐαυτ', ἀλογήσας ἑσθ' ἐκ κανόνων, τὸν
ἐαυτ' ἐκζονομῆν μεγάλης βίας. Ἐπιτέτω
ἔμ ἑσθ' τῆ δὲ χειρὸς καὶ ἀκροχίτων, ἔγνω
πρὸς τὸν κρινὸν πατέρα καὶ ἀφύγην, πρὸς τὸ
παναρωτῆτάτων δηλαδὴ ἡμῶν δεσπότη, καὶ
εὐκτακτικῶν πατριάρχων, διορθώσεως χάρι-
μῆξιόν τε ἡμῶν καὶ ἐμῶν, συνησῆσθαι αὐτ' ἡμῶν λογιότη-
τι. Ἀξιῶ ἔμ σε, σεσηγορήσασθαι τέτω ἑσθ' τῷ πα-
ναρωτῆτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, ὡς εἶόν τε. Ἐχά-
ριον ἔξω τῆ σὴ λογιότητι, καὶ ἐμόνον ἢ τέτων, ἀλ-
λά καὶ τὸ ἀλαβέστωτον ἱερεα, τὸ λετῆρ, ταύτη
σὺ νίσημι. Πολλὰ γὰρ ψεύδῃ κατ' ὠπὸς πέλιον,
ὡς ἑσθ' ἔμ πινω ἐπυθόμενον, πινὲς τὸ κληρικῶν,
ὡς εἰώθασιν, πρὸς ὑμᾶς καταγράφουσιν. Ἀλλὰ
σὺ τέτρις, ὡς συκοφαντίας, χαίρειν εἰπῶν, τοῖς
καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ἀνδράσι σεσηγορῆσθαι, ἔσθαι Ἐρ-
ρωσο. Ποσθ' ἐμῶν δεκάτις ἰσχυρῶν. Προσει-
ρηθῶμοι ὁ σοφώτατος ἔ λογιώτατος ῥήτωρ,
ὁ σὸς δηλαδὴ, ἔ ἐμοὶ σεβάσμιον πατῆρ. σὺ
αὐτῷ ἔ ἐ ὁ σωεξαρχός σου, ἐν τιμῶντος δικαιο-
φύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἱερῶς κυ-
ρελῶς Σεβάσιον.

MARTINO CRUSIO, LIN-
guæ Græcæ Latineq; Præceptori, Theo-
dosius Zygomas Constantino-
poli Tybingam
milit.

De vulgari lingua Græca, quomodo
sit inscribendo adhibenda.

Ipso Martino Crusio Interprete, sapien-
ti & Doctissimo viro, protonotario ma-
gnæ Ecclesiæ; D. Theodosio.

Constantinopolin.

Interior Inscriptio.

Sapienti Protonotario Magnæ Eccle-
siæ, D. Theodosio, Ioannes Corefes
S. D.

Sacerdos Pantoleon Dromocaita, Ecclesia
nostra Sacellius, in initio amicitia iure, deinde
affinitatis quoq; mihi innotuit. Is per im-
prudenciam, contra interdictum Canonum,
nepotis sui cum magna amita coniugium
consecrauit. Hanc ob causam à Pontifice suo
condemnatus: statuit, sibi ad communem pa-
trem confugiendum esse: ad sanctissimum sci-
licet Dominum nostrum, Oecumenicum Patriar-
cham, errati huius corrigendi causa. Quocir-
ca me quoq; rogauit, ut se præstantia tua com-
mendem. Idco à te peto, ut ei apud S. nostrum
Dominum, pro viribus patrocineris. In eo mi-
hi gratissimum feceris. Nec verò hunc in-
tium, sed prius quoq; Sacerdotem Letzæ, tibi
commendatum esse volo. Multa enim falsa,
denuo aduersus ipsum, sicut ex certis homini-
bus cognoui, ad vos, ut solent, Clerici quidam
scribunt. Tu verò istos, ut calumniatores, à
te repellens: bonis & honestis te viris patro-
num prebe. Vale. Data die X. Decembris. Sa-
luteiur nomine mee, sapientia & eruditione
præstantissimus Rhetor, tuus mihi reueren-
dus pater. Sed et, qui tibi collega in Exarcha-
tu fuit, honoratissimus magna Ecclesia Di-
caophylax, D. Sabbatinus Sacerdos.

Pantoleon-
tis commen-
datio.

Et Nicolaï
Letzæ.

VULGARIS SEV BARBARORVM CONVERSIO, THEODOSII ZYGOM. α.

Ο παπῶ παντελής ὁ δρομοκαίτης, ὁ τῆς ἐδικῆς μας ἐκκλησίας σακελλίης (τὸ ἢ σακελλίης, ἔστιν
ὁ Φίλιον παπαδικόν) ἠγαπημὸν ἐδικὸς μὲ ἤτονε πρῶτα ἔπαιον ἔμνε καὶ συγγενῆς. ἐγελάσθη
καὶ ἐσεφάνωσε ἔξω δότῳ τὴν τάξιν τῆς ἐκκλησίας, ἐναντίον ἑσθ' ἐκ κανόνων, τὸ ἐδικόν τε ἔγκονα, με-
τὴν μέγαλλον τε θείαν (ἐκζονομῆν, ὁ ἔ ἔμ ἔμ, μεγάλη θεία, ἢ ἔ ἑσθ' ἀπὸ ἀδελφῆ) Δία τέτω, το-
λοιπὸν δότῳ τὸν μετροπόλιτῳ χίς καταδικασθεῖς, ἐκρινεν ἄξιον, εἰς τὸν πατέρα τῶν πολ-
λῶν νὰ πρῶσδράμη: εἰς τὸν πατριάρχῳ ἠγαμ, τὸν ἐδικὸν μὲ ἀσθένειαν, διὰ τὸ διορθωθῆ. Ἐπα-
ρεκάλει-

ἐγκαλέσέ με τοιοῦτον, νὰ φιλιώσω, καὶ νὰ μαρτυρήσω αὐτὸν εἰς καλὸν πρὸς τὴν συνὸν λογιστῆν. Παρακαλῶσε τοιοῦτον, βοηθήσασιν, καὶ κάλως λαλήσω χεῖρ ἑμὴν τῆς, πλησίον ἑσὺ πατριάρχῃ, ὅσοι εἶνε δὴ αὐτὸν, καὶ καλοσώλου θέλω ἔχειν τὴν λογιστῆν σου. Ἐὐχὴ μὴ μοναχὰ ἐγὼ τὸν ἑσὺ πατριάρχῃ καλομαρτυρῶ; καὶ σὲ ἀναγκάζω, νὰ βοηθήσῃς; ἀλλὰ μὲ τῆς τὴν γραφίαν, ἢ μὲ τὴν μαρτυρίαν; Ἐὐχὴ ἐγκαλέσῃ ταύτῃ, συς λέω ἔτ' παπαὶ λέτ' ζῶ; διότι πολλὰ ψέματα πάλιν (ὡς ἀποτηρῆς ἡκιστα) τινες τὸ συγκληρικῶν τῶν, ὡς αὐτὸν ἐσωήθησαν, εἰς ἐοῦς ἐναντίον γραφῆσιν. Ἀλλὰ παρακαλῶ σε, ἀφῆσε σὺ τῆς τῶν, ὡς κατηγορῆς, νὰ φθείρον, καὶ νὰ παῖ εἰς κακὴν ὥραν; Ἐὐχὴ καλῶς καὶ ἀγαθῶς ἀνθρώπος βοηθῆ, καὶ καλὸν λέγε χεῖρ αὐτῶν. Ἀσέισε ὑγίης. Δεκεμβρίου 1. καὶ γέτισέ με τὸ πατέρα σου, καὶ τὸ ο. με:

MART. CRYSI ANNOTAT. IN PRIMAM Epistolam.

Scripta est hæc Epistola X. Decemb. e Chio, post reditum Theodosij à Legatione sua in Aegæi maris insulis. Redijt autem in Autumnno 77. anni.

Τὸ ἰσακκίαν) Est officium Sacerdotale. Σακελλαριῶν, dicitur magister morum in Monasterijs utriusq; sexus. Magnus Sacellarius unigō Chrysocuchus nīscipatus, in Subscriptionib. Florētiæ Synodi, 1439 inuenitur. ἰσακκίαν, qui ratione ἑσὺ curam habet eorum, qui ad Ecclesiam confugiunt.

Sacellius. Græcorum nuptiæ. Et cōmestura.

Καὶ ἐπιφάνωσι) Virgines ἑσὺ sponsæ Græcorum, coronas gestant, Quando nuptiæ celebrantur: in loco separato (ut ex Gerlach. intellexi) fœminæ sedent: ἑσὺ in alio conclaui, mares, ad longam tabulam. Sponsa, cum accipit munera: in medio αἰ γυναικωνίτιδι) sedet, cum aurata in capite coronâ. Superius, tanquam in theatro fœminæ sedent, aliæ alijs altius. Græci cibos bene coquunt: poculus fictilibus utuntur, non argenteis. Humilioribus; cibum capiunt, sicut Turcæ cibus apte decussatis. Diiiores uerò, mensis ἑσὺ sedilibus uiuunt humilioribus.

Ἐὰρ καὶ κανόνας) Ἀθέμιτῶν γάμων ἑσὺ, ὁ μετὰ ἐν ἀνιόντων καὶ κατιόντων: Incestæ nuptiæ sunt, quæ inter ascendentes ἑσὺ descendentes fiunt. Βασιλικῶν lib. 28. Tit. 4. cap. 24. Ἐπὶ γὰρ τῶν ἀνιόντων, εἰς ἀπὸ τῶν ἀνιόντων, ὁ γάμος κινῶνται: in ordine ascendentium, in infinitum prohibita sunt nuptiæ. Harmenopolit. lib. 4. Tit. 6.

Incestæ nuptiæ.

Τὸν ἑαυτῶν ἐγγονοῦ) Ἐγγονοῦ, nepos, seu filij filius. μεγάλη θεία, αὐτὴ soror. 1. Ἰσίδωρος Pantoleon, auus πάππῶν soror eius, μεγάλη θεία, 2. filius eius, subiecti pater. 3. huius filius, Pantaleonis nepos, ἐγγονοῦ.

conjugati.

Ἐὰρ τὸ ἀρχιεπισκόπου) A Metropolita Chij. Νὰ παῖ ἵνα ὑπέχωσιν, ut uadant. Ἀσέισε) ἔσ' εἶσε, age sis. Ο σιωξάρχος σοι) Αἴηνο 1576.

Qui hanc Epistolam scripsit Corefes, Medicus est, ut sequens Epistola indicat.

β. ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΟΤΑΤΩ ΗΜΩΝ δεσπότῃ δεξιεπιπόπῳ Κωνσταντινῶν πόλεως, νέας ῥώμης καὶ οἰκουμενικῶν πατριάρχῃ, κυρίῳ μητροφάνῃ: εἰς Κωνσταντινῶν πόλιν: Interior inscriptio: Τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ, δεξιεπιπόπῳ Κωνσταντινῶν πόλεως, νέας ῥώμης, καὶ οἰκουμενικῶν πατριάρχῃ, ἰωαννης Κορესίου ἰατροῦς εὐπρεπίου.

SANCTISSIMO DOMINO II nostro: Constantinopoleos, nouæ Romæ Archiepiscopo: & Oecumenico Patriarchæ. D. Metrophanî.

Constantinopolin:

Interior inscriptio:

Sanctissimo D. nostro: Archiepiscopo Constantinopoleos, nouæ R. & Oecumenico Patriarchæ, Ioannes Corefius Medicus S.

Ἰσίδωρος) ὁ ἡμέτερος) ὁμοετικῶν, μασιχῶν, ὡς τὸ ἀντιτέχνων, ὡς λέγε, ὅτι μοιχείᾳ διαβλήθεις, μένειν ἔξω τῆς οἰκουμενικῆς χριστῶν, ὡς τῆς οἰκουμενικῆς παναγιότητος καὶ εὐσεβείας. Ἰνδὸς) ὡς τῶν οἰκουμενικῶν καὶ

Isidorus, Domesticus nost r, cum sit musicus: calumnia suorum emulorum, ut dicitur adulterij insimulatus: ab Ecclesia Christi, iudicio et cōdēnatione sanctitatis tuæ exclusus est. Is cū ex illis, qui singulis dieb. huc e Byzantiæ

Isidorus Pāsten cōmendat.

x 2 tie